

РЕШЕНИЕ

№ 6765

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7834** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № Ж-487 от 02.07.2021 г. на КЕВР. На първо място твърди незаконосъобразност на Решението поради допуснати при издаването му съществени нарушения на административно – производствените правила след като с обжалвания акт Комисията се е произнесла без да събере всички доказателства и при неизяснена фактическа обстановка. Счита, че обжалваният акт само формално създава привидност за наличие и съдържание на мотивите, обосновали решението на административния орган, а всъщност е постановено при липса на всестранно, пълно и обективно изследване на действията на жалбоподателя. Като не е обсъдила задълбочено съдържанието и смисъла на представеното Становище относно срока и условията за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната електрическа мрежа с изх. № ПВИ-675/13.04.2021 г., а формално се е позовала на наличието на хипотеза, при която отказ е недопустим, комисията е нарушила приложимите материално правни разпоредби и по същество спорът е останал неразрешен. Моли съда да отмени постановеното Решение № Ж-487 от 02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, като незаконосъобразно поради съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. В съдебно заседание се представлява от адвокат Т., която поддържа жалбата на сочените в същата основания. Претендира разности съгласно

списък, който пледставя.

Ответникът, Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител юрк. Б., оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Софийска Градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, съобразно закона и вътрешното си убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

На 31.03.2021 г. от [фирма] е подадено Искане за проучване условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа към електроразпределителната мрежа, с местонахождение [населено място], общ. К., [улица]. [фирма] е извършило проучване и е издало Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа" № ПВИ-675/13.04.2021г. В становището е посочено, че за изграждане на електрическата централа е посочен трифазен мрежови инвертор, като за симетричното му присъединяване е необходимо да се извърши реконструкция на посочено отклонение от въздушната мрежа ниско напрежение към имота, която включва ремонт, която включва ремонт и модернизация на непълнофазен участък от мрежата. В тази връзка е посочено че присъединяването на заявеният обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа ще е технически възможно след изграждане на посочените в т.2 от становището съоръжения, съгласно одобрена инвестиционна програма на [фирма] за 2024г.

Съгласно разпоредбата на чл. 91, ал. 5 от Наредба № 6 срокът на валидност на издаденото становище е 6 месеца. При неподаване на искане за договор в срока на валидност на становището, процедурата по присъединяване се прекратява.

Производството пред административния орган е образувано по жалба с вх. № Е-11Г-00-9/11.05.2021 г., подадена от Г. М.- управител на [фирма], срещу издадено становище за присъединяване на обект на производител на електрическа енергия по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) към електроразпределителната мрежа. КЕВР е преценила, че от представените документи мощността на обекта за производство на електрическа енергия е 30 kW, но не се съдържа информация относно мощността на присъединения обект на потребител. В т. II и т. III от издаденото становище ЕРП Север е определило мястото на присъединяване на централата и мястото на измерване на електрическата енергия. Посочено е, че мястото на присъединяване и измерване е в ново електромерно табло, което да замени съществуващото електромерно табло. С оглед на това обстоятелство и липсата на възражение от страна на ЕРП Север, че обектът попада в обхвата на чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ, може да се направи извод, че заявената централа отговаря на условията на чл. 27, ал. 5., следователно жалбата е основателна, а преписката е върната [фирма] със следните задължителни указания: да изготви и предостави на [фирма] становище за условията и начина на присъединяване на фотоволтаична електрическа централа, с местонахождение [населено място], общ. К., [улица] съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 и мотивите на настоящото решение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима.

Оспореният индивидуален административен акт- Решение № Ж-487/02.07.2021г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата– чл. 144 и сл. са спазени– изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение и за бланкетност на изложените в него мотиви. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил обективно установените факти и обстоятелства, и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Съгласно чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ "разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии". Видно от цитираната разпоредба и от събраните по делото писмени доказателства, фактическият състав на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ е спазен касателно обект Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в [населено място], [община], [улица], като същият обект отговаря на изискванията на закона. Съгласно чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ за обектите с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането, а в случаите по чл. 27, ал. 5 - в срок до 15 дни от постъпване на искането. Процедурата за присъединяване на обекти по чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ е уредена в чл. 87 и сл. от Наредба № 6 от 24.02.2014 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/ и ЗЕВИ. Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към оператора на съответната разпределителна мрежа. В чл. 90 от Наредба

№ 6 законодателят е предвидил и възможност операторът на разпределителната мрежа да откаже да присъедини обект за производство на електрическа енергия. Според цитираната разпоредба операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. Това е единствената предвидена законова възможност за отказ от страна на съответния мрежови оператор. За да упражни това право, операторът на мрежата следва да мотивира отказа и да предложи нов срок за договаряне. В ал. 2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата на, ал. 1 не се прилага за обектите по чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ (обектите по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ). В чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 е предвидено, че операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането, а в ал.2 е посочено, че в случаите по чл. 27, ал. 5 ЗЕВИ операторът извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок до 15 дни.

В издаденото становище освен техническите параметри на условията за присъединяване е записано, че присъединяването ще бъде възможно след изграждане на енергийни съоръжения съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024 г. Съгласно разпоредбата на чл. 91, ал. 5 от Наредба № 6 срокът на валидност на издаденото становище е 6 месеца. При неподаване на искане за договор в срока на валидност на становището, процедурата по присъединяване се прекратява.

С оглед посочената нормативна регламентация издаденото становище, в което е посочено, че присъединяването ще бъде възможно след изграждане на съоръжения съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024г., е незаконосъобразно. Становището е издадено на 13.04.2021 г. и валидността му е до 13.10.2021 г. В този смисъл няма как становището да важи до реализирането на инвестиционните намерения на ЕРП Север. На практика Дружеството макар да е определило условията за присъединяване на централата към електроразпределителната мрежа, всъщност е издало отказ по смисъла на чл. 90 от Наредба № 6. Това обстоятелство е видно от записа на текста в Раздел VI, т. 2 от становището. Съдът приема за правилно установено, че електроразпределителното дружество със Становище № ПВИ-675/13.04.2021г. е постановило отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа, а не становище за присъединяване.

В представено в административното производство становище от ЕРП Север с изх. № 5755370/26.05.2021г. е посочено, че съгласно чл.94, ал.3 от наредба № 6 /24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи при инсталирана мощност от 5 кВа, задължително се изисква изграждането на симетрична, трифазна генерираща система. За изграждането на електрическата централа на клиента е посочен трифазен мрежови инвертор, като за симетричното му присъединяване е необходимо да се извърши реконструкция на посоченото отклонение на въздушна мрежа ниско напрежение към имота, която включва и ремонт и модернизация на непълнофазен участък от мрежата (монофазна мрежа около 90 - 100м. - фаза и нула АС 2 *16 ММ2)., т.е. потвърждава заявеното становище че присъединяването на заявеният обект за производство на електрическа енергия към

електроразпределителната мрежа на дружеството ще е технически възможно след изграждане на съоръжения, съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024г. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и разходите за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването са за сметка на собственика на съответната мрежа. Е. дружество е длъжно също съгласно чл. 116, ал. 3 от ЗЕ да извършва разширението и реконструкцията на съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители.

Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗЕВИ операторите на преносната и разпределителните електрически мрежи във връзка с изпълнение на целите и мерките, заложи в Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници, включват в ежегодните инвестиционни и ремонтни програми средства за развитие на мрежите, свързани с присъединяването, преноса и разпределението на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници. Дейността на електроразпределителните дружества представлява естествен монопол върху електроразпределението по силата на чл. 43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, съгласно който за една обособена територия се издава само една лицензия за разпределяне на електрическа енергия, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР. Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и да бъде предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение.

В случая КЕВР е постановил законосъобразен акт. Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 АПК, ответникът има право на сторените в настоящото производство разноски, които съдът определя на основание чл.78 ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-487 от 02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: